

променят значението си според мястото, където са показани: те не само не притежават едни възможен смисъл или пък универсална значимост, но са подложени на интерпретацията на местната публика” (Белтинг 2013).

Осъзнава се, макар и постепенно, че не е достатъчно музеят да бъде учреждение, което само колекционира, съхранява и публично излага различни предмети с историческа (културна) ценност; не е достатъчно да помещава колекции и да бъде място на паметта. В съвременността музеят е принуден да намери нови основания за съществуването си, за да оцелее в средата на множеството образователни и изследователски институции, развлекателни индустрии и информационни средства. В отговор на кризата, регистрирана през 70-те години на XX в., се появяват т.нар. нови музеологии (вж. Vergo 1989; Казаларска 2007). Създават се и се прилагат концепции за „музей на открито”, екомузей, „въображаем музей”, „музей без стени”, „отворен музей”, „ироничен музей” и др. подобни. Музейната институция се обръща към местните общности и се превръща в инструмент за публичен дебат, в „народен университет” (Hauenschild 1988), в „контактна зона” (Clifford 1997). Проведени са и се провеждат множество дискусии относно бъдещето на музея, предлагат се и редица виждания (вж. Бенса 2001; Бокова 2008, 2010; Гечев 1996; Гри 2006; Клементе 2006; Миладинов 2002; Недков 1998; Русев 1998; Duclos 1994; Knell/ MacLeod/ Watson 2007; Message 2006). Дали музеят трябва да бъде хранилище, храм, клуб, форум, базар, театър, училище, библиотека или да съдържа от всичко това по малко, са въпроси, които все още не са намерили адекватен отговор.

При всички случаи се осъзнават нарасналите очаквания на обществото спрямо музейната институция – да създава среда за общуване и да посредничи в общуването между многообразни публики и различни култури; да бъде източник на познание, но и да способства за разбираемост на разказа, за съпреживяване; да се превърне в място за идеи. Водещи умове от световната музеология организират мултидисциплинарни събития с цел взаимно обогатяване и демонстрация на различни гледни точки. За дебат се предлагат теми, свързани с нови идеи за цифрови иновации, електронни стратегии на музея, развитие на изложби, осигуряване на интегрирани преживявания на посетителите, изграждане на тълкувателни пространства, създаване на обществена ангажираност, на ново мислене за участието на музея. Тези събития са възможност и място за споделяне и обмен на кураторски намерения и методологии, водят до нови начини на събиране и